

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om den Bogtrykkerne m. fl. paahvilende Forpligtelse til Aflevering af Frieeksemplarer til offentlige Biblioteker.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 427 ff. — Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1623 ff.).

Lovforslagets Paragraffer med de stilledede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Goos): Som det høje Ting vil se af den afgivne Betænkning, har Udvalget i alt væsentligt ment at burde tiltræde det foreliggende Forslag. Dette gælder ogsaa om de Punkter, med Hensyn til hvilke der ved Sagens første Behandling rejstes nogen, i alt Fald nogen teoretisk Tvivl. Udvalget har ment, at det, i alt Fald af praktiske Grunde, maatte finde det rigtigt at blive staaende ved den Ordning, Lovforslaget har foreslaaet, og de Ændringsforslag, Udvalget stiller, holde sig derfor fuldstændig inden for de Principers Ramme, som angives ved Lovforslagets Titel. De ere i Virkeligheden alle af mindre indgribende Natur. Blandt Ændringsforslagene skal jeg først omtale dem, som ere stilledede til den Bestemmelse i § 2, som afgør, om Skrifter af privat Natur overhovedet skulle afgives til Bibliotekerne eller ganske holdes uden for Afleveringspligten. Der kan ganske vist være Tvivl — og den er vedblivende til Stede hos nogle af Udvalgets Medlemmer — om det overhovedet er rigtigt at kræve Aflevering af saadanne Skrifter, der ikke henvende sig til Samfundet, og om hvilke det derfor ogsaa kan være rimeligt at sige, at Samfundet ikke bør stille Vilkaar med Hensyn til deres Benyttelse. Men praktiske Hensyn byde ganske sikkert her — og det har Udvalget ogsaa været enigt om — ikke at fravige det Princip, som Lovforslaget hviler paa, nemlig at der paahviler en Afleveringspligt ogsaa med Hensyn til disse Skrifter. Sagen er nemlig den, at det er vanskeligt, ja jeg tør sige ugørligt at præcisere ved bestemte Mærker Grænsen mellem de private Skrifter og dem, som henvende sig til Samfundet i Almindelighed, paa en saadan Maade, at det kan overlades Bogtrykkerne eller eventuelt Domstolene at være Dommere om Afleveringspligtens Tilstedeværelse, uden at Bibliotekernes Interesse derved gaas for

nær. En virkelig Hensyntagen til de Samfundsinteresser, som Bibliotekerne her skulle varetage, kræver, at Afgørelsen ligger i Bibliotekernes, eventuelt, saa snart der opkommer Strid, i Ministeriets Haand. Men vi mene ogsaa, at den private Interesse i de sædvanlige Tilfælde er i det væsentlige tilstrækkelig garderet ved den Regel, Lovforslaget indeholder om, at de omtalte private Skrifter ifølge Begæring skulle holdes utilgængelige for Almenheden. Enhver virkelig Interesse for den private, der lader slikt trykke, bliver derved værnnet. Og skulde det i noget enkelt, ganske vist sjældent forekommende Tilfælde være vedkommende om at gøre, at Skriftet slet ikke afleveres, saa kan Ministeriet efter det ene af de Ændringsforslag, Udvalget har stillet, dispensere fra Afleveringspligten. Er der en fornuftig og rimelig Grund for en saadan Undtagelse, vil den paagældende private sikkert kunne vente, at der bliver taget Hensyn dertil ved Ministeriets Afgørelse. Vi mene derfor, at Reglen med denne Tilføjelse om Ministeriets Ret til at disponere kan blive staaende, som den staar i Lovforslaget. Men vi have ment, at den bør udvides til en noget større Kreds af Tilfælde end den, der antageligst og rimeligst omfattes i Ordene, naar disse lyde paa Tryksager af privat, fortrolig Karakter, bestemte for en mindre Kreds. Det ligger nærmest at antage, at disse Udtryk sigte til saadanne Skrifter, der angaa en socialt eller ved Familieforhold, Slægtsforhold og deslige bestemt mindre Kreds, og at der derimod ikke er taget Hensyn til den Art af Tryksager, som forekommer i Erhvervslevet og Forretningsverdenen og ogsaa have en fortrolig Karakter, idet de ere beregnede for en bestemt, begrænset Kreds af Personer. Denne behøver ikke at være lille — er det en stor Forretning, kan det være en meget stor Kreds — og dog kunne de nævnte Tryksager have en fortrolig Karakter, idet det netop er Meningen, at de ikke skulle komme til uvedkommendes Kundskab, men kun tilstilles Forrettningens Agenter, dens bestemte Kundekreds og deslige. Det kan være Forretningen af Vigtighed, at disse Sager ikke blive tilgængelige for Almenheden, idet de gennem uvedkommendes Benyttelse kunne blive Grundlag for illoyal Konkurrence. Til at afværge dette eller til at udvide Beskyttelsesreglen i § 32 noget ud over den Grænse, som der antageligvis nærmest er tænkt paa ved Lovforslagets Ord, sigter det ene af de to Ændringsforslag, som Udvalget har stillet til § 2. Derved antage vi,